

תיאטרון

★ אם יש לכם זמן, תסעו לראות הצגה יפהפיה (ציור המכשפות, התיאטרון היחיפהאי) על היסטריה המונית והאשמות כישוף, המביאות אדם בודד, העומד מולן, אל עמוד התלייה, בכימיו עשיר, המעמיד דמויות עמוקות מעניינות במשחק מצויין.

הצגת השבוע

★ החרר (מערכון אחד מתוך ה" הצגה חדרים; בימת השחקנים) בחוף כפור כלבים. שלג, קרח, הכל קפוא, בפנים חדר קר ומחוב. זולף, חדר עלוב של עניים. בעל מגושם ואטום לא מסיר את עיניו מהעיתון. לא מוציא מילה, ואשה זקנה הפוחדת מהקור, מהאנשים, מהמקום בו היא נמצאת, מדברת ומדי ברת.

היא יושבת בתוך ארבעה קירות ריקים ועלובים, והיא מספרת לעצמה שזה חדר חם ונוח, ושיש לה בעל טוב, שילך עוד מעט לעבודה ויחזור ממנה, והיא מספרת לעצמה שהיא דואגת לו, והיא שמחה שיש אנשים הגרים עוד יותר נמוך ממנה, במרתף. אבל היא פוחדת שאולי גם היא תגיע לשם. היא פוחדת שמישהו יכנס ויקח ממנה את מה שיש לה, את מה שהיא מספרת לעצמה שיש לה, כי אין לה כלום.

וכשכא פתאום אדם אל חדרה ואומר לה: "מודי, בואי הביתה, אבא מחכה לך." זה משפיע עליה, וגם על הקהל, כמו מילות קסם. מילים כליכך פשוטות: הביתה. בואי. סוזי. שם פרטי, רך, פשוט, כל הזיוף נעלם. היא נשברת, ו מתחילה לבכות. היא הופכת פתאום כנה, היא חזקה לברוח, ולפחד, ולא חשוב שהאבא הזה הוא כושי, והוא בא מהמרתף שממנו היא ברחה כל הזמן, על הנאונות של פינטר אין מה לשוב ולדבר. מה שחדש במחזה הזה, שיש בו

ריבזין ומפידל ב"החרר"

אפילו כמה פגמים (כמו דיאלוג של חרשים, שנעשה כבר נדוש מאז פולבר ועד יונסקו, או מונולוג של גבר המדי בר על מכוניתו כעל אשה). מה שחדש במחזה הזה הוא ההצגה שלו. המעלה על הבמה את כל מה שפינטר רצה להגיד בכתב, בתפאורה מתאימה, בכימיו שקט, במשחק מצויין של ליאורה ריבזין ואלכס פלג, כזוג צעיר המחפש חדר, אבל בעיקר, בעיקר, מה שלא תשכחו לעולם, אם תראו את ההצגה הזאת, זה מישקה של עדנה פליזל, המעבירה לקהל, בכישרון בלתי רגיל, את כל האימה הנוראה של אשה הבורה חת מן העולם ומעצמה, ומסתגרת בתוך פינה קרה ועלובה, ופוחזת שיבוא מישהו ויקח ממנה את האושר המזויף הזה, שהיא יצרה לעצמה.

★ לא לעיתים קרובות נפגשת דמות תיאטרלית גדולה עם שחקן גדול, וכשזה קורה לא כדאי להחמיץ את זה. לכן לא כדאי להחמיץ את אבנר חיוקיהו, בתור האציל הייטליקי, הממלא במשך שלושים שנה את תפקיד המלך הגרי הרביעי, ואינו רוצה להתפכח משרוסו, ולשוב לחיים הנורמאליים (חמשך בעמוד 30)

סיאן פאחה צעיר

בזה שהם צעירים אין כל ספק, ומה הם שותים? איזו שאלה! ספל "תה ויסוצקי".

צעירים שובבים ובריאים כאלה גדלים על תה, והתה גדל אתם, ממשיך במרוצת השנים להיות לטעמם ונשאר המשקה שלהם.

צעיר בגילך או ברוחך? - התה הוא בשבילך!

פיפיק תה, פיפיק תה, פיפיק תה, תה, תה, תה!

תה ויסוצקי

שיעורים פרטיים
לערבית
גם לתלמידי תיכון.

המעוניינים יפנו לת.ד. 136
ת"א, עבור מורה לערבית.

חליפות הריון
ציצית איחופת

תנאם

ת"א שדר' מסדיק 19
אולבול 62 25 19 12

בעיות ולבטים
בתי המיו

מאת
הדר מרדכי זידמן

הוצאת רשפים.

להשיג בחנויות
הספרים והבולות